

folkeretlig Regel paa dette Omraade. Forholdet er jo i den Henseende ordnet paa forskellig Maade i de forskellige Lande, navnlig ogsaa i de forskellige Lande i Europa. Det er ikke den almindelige Regel, at hele Skibet skal ejes af paaagældende Lands Undersaatter, det er den Regel, der ganske vist findes i Norge, Tyskland og England, men uden for disse 3 Lande opretholdes denne Regel ikke. Der tillades det, at Skibet for større eller mindre Dele kan ejes af fremmede Undersaatter. Det maa for saa vidt antages, at den danske Lovgivningsmagt maa kunne ordne dette Forhold uden Hængt for at støde an mod almindelige folkeretlige Regler. Det vil ikke kunne anbefales, at et lille Land som Danmark opstiller Retsætninger med Hensyn til dette Spørgsmaal, der kom i Strid med almindelig Folkeret. Men naar det ikke er Tilfældet, og naar man altsaa skal ordne dette Forhold, efter hvad der maa anses for at være tjenligt for den danske Skibsfart i Almindelighed, saa har Udvalget ment, at det vilde være rigtigst ogsaa i dette Punkt at slutte sig nærmest til den svenske Sølov; thi i Sverige gælder netop den Regel, at Skibet for den ene Tredjedels Bedkommende kan ejes af Udlændinge. Man har troet, det vilde være rigtigst, fordi man overhovedet anser det for at være heldigt, til Gavn for Udviklingen af den danske Søfart, at gøre det muligt for fremmede at blive interesserede i at blive Parthavere i danske Skibe med deres Formue. I Virkeligheden har noget saadant jo nok været Tilfældet ogsaa tidligere, men da har man naaet Maalet ved at bruge forskellige Omstøb. Det er vist nok i alle Henseender heldigere, naar Forholdet bliver stillet rent og klart. Dette Endringsforslag under Nr. 1 gaar altsaa ud paa, som sagt, at det kun kan kræves, at Skibet for to Tredjedeles Bedkommende tilhører „Personer, som have Indfødsret og ikke ere blevene Statsborgere i fremmed Stat, eller som ere og i mindst 5 Aar have været bosiddende i den danske Stat“. Hvad dette sidste angaar, gaar Forslaget ud paa en lille Modifikation i det nu bestaaende. Nu kræves der nemlig ikke, at de, som ere bosiddende her i Landet, skulle have været det i en vis Aarrække. Men naar man aabner Udgang for Udlændinge til at være Parthavere i Skibe for indtil en Tredjedel og

altsaa kun kræver, at der skal danske Undersaatter til for de to Tredjedele, er det ogsaa naturligt, at man for disse to Tredjedeles Bedkommende holder paa, at det ogsaa virkelig bliver danske Undersaatter og ikke fremmede, der maatte aldeles midlertidig eller forbigaaende have taget Ophold her i Landet. Det er jo desuden kun i Overensstemmelse med, hvad der maa siges at være almindelig Retsregel her i Danmark, at Udlændinge ikke faa Ret til at drive Næringsveje her, de faa ikke Borgerkab, hvis de ikke have Indfødsret. Altsaa, Udlændinge kunne ikke faa Borgerkab, før de have været her i Landet i 5 Aar. Det er i god Konsekvens dermed, at Udlændinge heller ikke kunne faa Ret til at drive Næderinæring, være sig som Ejer af danske Skibe eller som Parthaver i dem, medmindre de gennem flere Aars Ophold her have tilkendegivet, at de have knyttet sig fastere til Landet. — Forslaget til § 26 ser meget uskyldigt ud, jeg vil heller ikke sige, at det er saa overordentlig skæbnesvangert. Det vedrører et Punkt, som der har været en Del Dissens og en Del Forhandling om. Efter at der i § 26 er givet en almindelig Regel om, at Skipperen skal paase, at Skibet i alle Henseender er vel udrustet, bemanded og forsynet med Proviant, tilføjes der i sidste Stykke af Lovforslaget, at der ved fgl. Anordning skal gives nærmere Regler med Hensyn til Skibets Udrustning, Forsyning o. s. v. Man har fra en Side ment, at det var betænkeligt at overlade en saa vigtig Ting til Regeringen, og at man skulde kræve en Lov dertil. Fra andre Sider har man ment, at det ikke gik an at binde saadanne Bestemmelser ind i Lovform; der kunde blive Spørgsmaal om saa mange Enkeltheder, der let kunne forandres, at Anordningsformen var den rette. Der er nogle, der have ment, at man helst burde se at faa Bestemmelsen straks. Resultatet er det, at Udvalget har forenet sig om at foreslaa Bestemmelsen udstedt, hvoraf altsaa følger, at der ikke er givet nogen Regel om, hvorledes de nærmere Bestemmelser med Hensyn til Skibes Udrustning, Bemanding o. s. v. kunne gives. Følgen deraf vil altsaa blive, at enten maa disse Regler gives ved Lov eller ogsaa maa Regeringen gennem en Lov faa Bemyndigelse til at give dem. Med andre Ord: dette